26 d'abril: Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,13-16): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra (...). Vosaltres sou la llum del món (...). Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel».

Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església (560-636)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui celebrem sant Isidor de Sevilla. Era el germà petit de sant Leandre, bisbe de Sevilla. Fou educat a practicar, sota la responsabilitat del seu germà gran, una disciplina fèrria per tal de dedicar-se a l'estudi, amb discreció i discerniment.

El jove Isidor, que l'any 599 esdevingué el successor del seu germà Leandre en la càtedra episcopal de Sevilla, hagué d'afrontar una lluita interior molt dura, entre el desig de la solitud, per tal de dedicar-se únicament a la meditació de la paraula de Déu, i les exigències de la caritat envers els germans, la salvació dels quals se'n sentia responsable com a bisbe. És admirable la seva preocupació per tal de no descurar res del que l'experiència humana havia produït en la història de la seva pàtria i del món sencer. Sant Isidor no hagués volgut perdre res d'allò que l'home havia adquirit en les èpoques antigues, tan paganes com jueves o cristianes.

—Sant Isidor cerca en l'exemple del Crist la confirmació definitiva d'una correcta orientació de vida, i diu: «De la mateixa manera que s'ha d'estimar Déu per la contemplació, també cal estimar el proïsme amb l'acció».